

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2C/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914208017
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5914208017.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom v právnej veci žalobkyne: Q. L., nar.X.X.XXXX, bytom I.I. XXXX/XX, P., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karlovarské rameno 8, Bratislava sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 9.12.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014. Zároveň sa domáhala, aby súd odložil vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku až do právoplatného rozhodnutia o veci samej.

Žalobkyňa žalobu po skutkovej stránke odôvodnila tým, že dňa 13.6.2012 uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. 500100927, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 400,- eur za poplatok vo výške 356,- eur. V rámci rozhodcovskej zmluvy, kde bola upravená rozhodcovská doložka, bolo uvedené, že všetky spory vzniknuté z tejto úverovej zmluvy, zmenky alebo v súvislosti s ňou sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou a.s. v prípade, ak pred podaním žaloby na rozhodcovskom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Na základe skutočnosti, že žalobca povinnosti zo zmluvy riadne neplnil, stal sa dlh v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru v nesplatenom zvyšku splatný. Nakoľko si žalobca neplnil dôsledne povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, podal žalovaný dňa 3.10.2014 návrh na začatie rozhodcovského konania Stálemu rozhodcovskému súdu. Stály rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť sumu 84,21 eur s príslušenstvom, a to známy úrok z omeškania vo výške 22,61 eur, poplatok vo výške 103,93 eur, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 103,93 eur od 11.9.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur, poplatok z upomienky 44,- eur a trovy za rozhodcovské konanie vo výške 187,54 eur. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 28.11.2014. Žalobkyňa ďalej uviedla, že rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská doložka je podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná podmienka, ďalej, že žalobkyňa nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, a teda žalobkyňa v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní popiera

platnosť rozhodcovskej doložky. Žalobkyňa tiež považuje konanie na Stálom rozhodcovskom súde s neskorším rozhodnutím za konanie, pri ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, a teda domáha sa zrušenia rozhodcovského rozsudku aj v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. j/ Zákona o rozhodcovskom konaní z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Žalobkyňa ďalej poukázala v podanej žalobe na ustanovenia Zákona o rozhodcovskom konaní, Občianskeho zákonníka, ako aj na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Žalobkyňa ďalej poukázala na skutočnosť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy lex specialis. V predmetnej veci sa teda nepochybne jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Rozhodcovská doložka zakladajúca právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Slovenská rozhodcovská a.s. je ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatná. Rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne, individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, do ktorej sa vpisuje len špecifikácia úverovej zmluvy, na vzťahy ktorej sa má rozhodcovská zmluva uplatniť. Rozhodcovská zmluva v danom prípade predstavuje kompaktný, vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 500100927 zo dňa 13.6.2012. Dlžník tak svojím podpisom mohol rozhodcovskú zmluvu akceptovať, akceptácia zmluvy tvorila podmienku poskytnutia úveru alebo rozhodcovskú zmluvu spolu s úverom odmietnuť. Rozhodcovskú zmluvu žalobkyňa považuje za absolútne neplatnú v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v zmysle námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, ako aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu zmluvným stranám v prípade sporu medzi konaním pred rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak následne konštatuje, že ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútroštátnymi predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Poukázala aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ako aj na rozpor rozhodcovskej doložky s článkami smernice Rady EHS. Rozhodcovskou zmluvou reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, a teda žalovaný od počiatku sledoval v súvislosti s koncipovaním rozhodcovskej zmluvy to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy, bolo toto vždy riešené na rozhodcovskom súde, ktorý vyberie žalovaný, a to na súde, ktorý sa nachádza v mieste jeho sídla za účelom minimalizácie nákladov a reálneho sťaženia uplatnenia práv žalobcu. Zmluva o úvere, ktorú uzatvorili, je zmluvou spotrebiteľskou, pričom neobsahovala údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, resp. tento údaj nebol vyplnený tak, ako to vyžaduje § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc teda z ust. § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a z ustálenej súdnej praxe slovenských súdov ako aj Súdneho dvora je nevyhnutné považovať úverový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 13.6.2012 za úverový vzťah bez úrokov a bez poplatku. Tiež poukázala aj na skutočnosť, že všetky podstatné stránky zmluvy sú zamerané a formulované tak, aby sa ich prostredníctvom dosiahol na jednej strane sociálne nepriaznivý a spoločensky nežiadúci účel tým, že sa využije hmotná núdza spotrebiteľa, a na druhej strane sa dosiahne rýchly a neprímeraný majetkový prospech, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Články všeobecných podmienok poskytnutia úveru svedčia nielen o tom, že rozporujú dobrým mravom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, teda sú absolútne neplatné, pričom navyše sú v zmluve o úvere obsiahnuté práva a povinnosti v rozpore s dobrými mravmi v rovine ich výkonu. Vzhľadom ku skutočnosti, že rozhodcovský súd porušil spotrebiteľské právo, domáhala sa, aby súd tento rozsudok zrušil a zároveň odložil vykonateľnosť tohto rozsudku až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že sa nestotožňuje s názormi žalobkyne uvedenými v žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku. Účelom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku je umožniť ešte v inom konaní ako konaní o výkone rozhodnutia súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu a Najvyššieho súdu ČR ohľadom podstaty rozhodcovského konania. Žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, pričom pre prípad, ak by došlo k sporu vyplývajúcejmu zo zmluvy, uzatvorí nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a nie rozhodcovskú doložku. Následne dňa 13.6.2012 pristúpili k podpisu samotnej nevýhradnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je uzatvorená platne v zmysle ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobca so žalovaným uzatvorili samostatnú rozhodcovskú zmluvu obsiahnutú na samostatnom dokumente. Uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a z tohto dôvodu preto neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nie je spotrebiteľom a žalobca so žalovaným uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú

zmluvu. Žalovaný je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne v zmysle platných právnych predpisov a netreba mať pochybnosti o jej legitímnosti. Pokiaľ aj žalobkyňa tvrdí, že v rozhodcovskom konaní došlo k porušeniu práv spotrebiteľa tým, že neboli aplikované právne predpisy na jej ochranu, rozhodcovský súd v napadnutom rozhodnutí posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako absolútny obchod, pričom aplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis, čiže rozhodcovský súd pri rozhodovaní zohľadnil postavenie žalobcu ako slabšej zmluvnej strany a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný na záver svojho vyjadrenia vzniesol ďalej aj námietku miestnej nepríslušnosti z dôvodu, že na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje a na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Žalovaný je toho názoru, že žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa a pre konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je daná výlučná miestna príslušnosť podľa miesta rozhodcovského konania. Z uvedených dôvodov teda navrhol, aby súd postúpil vec Okresnému súdu Bratislava IV. Na záver uviedol, že žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu ako neopodstatnenú zamietol.

Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2C/174/2014 zo dňa 13.1.2015 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Uznesením zo dňa 25.3.2015 zároveň zamietol námietku miestnej príslušnosti, ktorú vzniesol žalovaný, pričom predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 23.4.2015.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 18.5.2015 v neprítomnosti žalovaného, ktorý nemal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom žalovaný e-mailom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.5.2015 požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní v plnom rozsahu zotrvala na podanej žalobe, uviedla, že si zobrala úver vo výške 400,- eur, za čo mala zaplatiť 356,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru, a teda celkom mala vrátiť sumu 756,- eur. Z tejto sumy jej ostáva zaplatiť ešte asi okolo 56,- eur. Keď jej však prišiel rozhodcovský rozsudok, tak chceli od nej ešte ďalších skoro 750,- eur, čo je nehorázne. Doplnila, že sa nebráni povinnosti zaplatiť požičanú sumu, ale považuje to za neseriózne, že od nej chcú ešte ďalšiu rovnakú sumu. Obrátili sa aj na centrum právnej pomoci, kde im doporučili, aby to platili, čo aj urobili, avšak chceli im už siahnuť aj na byt aj na majetok, čo nie je seriózne. Úvery si brali aj od iných spoločností, avšak toto sa im nestalo. S poukazom na uvedené skutočnosti preto žiadala, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to so zmluvou o úvere uzatvorenou medzi účastníkmi konania dňa 13.6.2012, s rozhodcovskou zmluvou uzatvorenou toho istého dňa, s prílohou k zmluve o úvere, s kópiou rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014, s vyjadrením žalobkyne adresovaným Stálemu rozhodcovskému súdu, s návrhom na začatie rozhodcovského konania, so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, s opravou návrhu na začatie rozhodcovského konania, s výzvou Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 6.10.2014, s vyjadrením žalovaného k podanej žalobe, pričom zistil a preukázal nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 13.6.2012 zmluvu o úvere č. 500100927, žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 400,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 63,- eur počnúc dňom 10.7.2012 na účet veriteľa, pričom úver bol poskytnutý na iný účel ako na účel zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle uzatvorenej zmluvy sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť sumu poskytnutého úveru navýšeného o odmenu, resp. poplatok vo výške 356,- eur, teda celkovo sumu 756,- eur. Miera RPMN bola vo výške 268,08%. Účastníci konania uzatvorili v tej istý deň, t.j. 13.6.2012 aj rozhodcovskú zmluvu, v zmysle ktorej všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere č. 500100927 uzatvorenej dňa 13.6.2012 budú riešené buď pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, podal žalovaný návrh na začatie rozhodcovského konania pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s.. Stály rozhodcovský súd vydal v uvedenej veci pod sp.zn.

SR 07721/14 dňa 20.10.2014 rozhodcovský rozsudok, v zmysle ktorého uložil žalovanej (v uvedenej veci žalobkyni) povinnosť zaplatiť žalobcovi (v uvedenej veci žalovanému) známy úrok vo výške 84,21%, známy úrok z omeškania vo výške 22,61 eur, poplatok vo výške 103,93 eur, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 103,93 eur od 11.9.2014 do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur, trovy mediáčného konania vo výške 142,23 eur, poplatok za upomienky vo výške 44,- eur. Tiež zaviazal zaplatiť žalovanú trovy rozhodcovského konania vo výške 187,54 eur, pričom nároky uvedené v rozhodcovskom rozsudku povolil žalovanej splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 120,- eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu pod následkom straty výhody splátok. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 28.11.2014. Podanou žalobou sa teda žalobkyňa domáhala zrušenia uvedeného rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení žaloby.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a/, k/, r/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy; požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku; umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 53a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 zmluvné strany sa v rozhodcovskej zmluve môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia.

Podľa § 17 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/, j/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy; pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Na základe vykonaného dokazovania, po výsluchu žalobkyne a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, ako aj s obsahom spisu rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014. Dôvody, pre ktoré sa domáhala zrušenia rozsudku, uviedla žalobkyňa v podanej žalobe. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol uzatvorený na základe zmluvy o úvere č. 500100927 zo dňa 13.6.2012, na základe ktorej poskytol žalovaný ako veriteľ žalobkyňu ako dlžníčke úver vo výške 400,- eur za dohodnutý poplatok vo výške 356,- eur. Toho istého dňa uzatvorili účastníci konania aj rozhodcovskú zmluvu, kde si dohodli rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej všetky spory vzniknuté z úverovej zmluvy, zmenky alebo v súvislosti s ňou sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou a.s. v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Preskúmaním úverovej zmluvy súd teda zistil, že zmluva o úvere je zmluvou uzatvorenou podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý bol platný a účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na vopred predtlačenom formulári obsahujúca zmluvné podmienky, ktorých obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla pri jej uzatváraní ovplyvniť. Žalobkyňa bola v tejto zmluve označená ako fyzická osoba, pričom z uzatvorenej zmluvy vyplýva, že úver nebol poskytnutý za účelom zamestnania, povolania, podnikania, ale bol poskytnutý na iný účel. O tejto skutočnosti nemal súd žiadne pochybnosti, nakoľko toto jednoznačne vyplýva z uzatvorenej zmluvy. Žalobkyňa teda uzatvárala uvedenú zmluvu ako spotrebiteľ. Vzhľadom na túto skutočnosť je preto potrebné aplikovať na uzatvorený vzťah ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa vzhľadom k tomu, že samotný spotrebiteľ sa s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvného vzťahu, nachádza v slabšom postavení, pretože nemá za sebou potrebný odborný aparát, znalosti, skúsenosti a právne vedomie tak, ako spoločnosti, ktoré poskytujú spotrebiteľské úvery. Táto skutočnosť vyplýva aj z tej skutočnosti, že zmluvné podmienky, práva a podmienky sú väčšinou jednostranne stanovované poskytovateľmi úveru. Charakteristickým znakom spotrebiteľskej zmluvy je najmä tá skutočnosť, že jej obsah pre spotrebiteľa je vopred pripravený a nie je vytvorený priestor pre rokovanie alebo vyjednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Spotrebiteľské zmluvy v zmysle platnej úpravy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorú podpísali účastníci konania dňa 13.6.2012. Už samotná skutočnosť, že žalovaný uzatvoril so žalobkyňou rozhodcovskú zmluvu, evokuje skutočnosť, že uvedeným podpisom rozhodcovskej zmluvy sa žalovaný snažil vyhnúť konaniu pred všeobecným súdom vedomý si tej skutočnosti, že v rozhodcovskom konaní bude mať lepšie štartovacie podmienky v prípadnom spore ako žalobkyňa. Rozhodcovský súd sa nachádza v sídle žalobcu, žalovaný teda nemá žiadne náklady ani problémy dostaviť sa na uvedený súd, resp. komunikovať so súdom. Naopak v prípade žalobkyne sa rozhodcovský súd nenachádza v mieste bydliska, žalobkyňa má značne sťažené podmienky dostaviť sa na uvedený súd, brániť sa pred uvedeným súdom. Žalobkyňu ako vyplýva z vykonaného dokazovania neboli známe podmienky konania pred rozhodcovským súdom, nebola s nimi vôbec oboznámená, pričom aj formulácia rozhodcovskej zmluvy navonok síce dáva možnosť výberu zmluvným stranám, avšak na druhej strane túto možnosť neguje tým, že pred podaním žaloby na súd bola podaná žaloba na rozhodcovský súd, kde je založená právomoc rozhodcovského súdu. Súd teda zistil, že v uvedenej veci predmetná rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednanou zmluvou, zmluvnou podmienkou, žalobkyňa jej obsah nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, pričom podmienkou uzatvorenia samotnej zmluvy o úvere bolo právo na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy. Žalovaný teda v uvedenej veci nepreukázal, že by bola rozhodcovská zmluva individuálne dojednanou podmienkou, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje aj na článok 3 ods. 1 Rady 93/13 EHS, v zmysle ktorého zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. V tejto súvislosti súdny dvor vydal viacero rozsudkov. Súd teda skonštatoval,

že uvedená podmienka je neprijateľná, je podmienkou nečestnou, ktorá poškodzuje žalobkyňu ako spotrebiteľa a vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Aj samotný zákonodarca sankcionuje neprijateľné podmienky, ktoré hrubo poškodzujú záujmy spotrebiteľa ako absolútne neplatné. Týmto sa snaží zákonodarca dosiahnuť tú skutočnosť, aby aj samotný dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s platnou legislatívou s dobrými mravmi a za účelom vyvážiť postavenie obidvoch zmluvných strán.

Súd teda zistil, že rozhodcovský rozsudok vydaný v uvedenej veci je v rozpore so zákonom, nakoľko rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu, bola uzatvorená neplatne. Žalobkyňa v podanej žalobe poukazuje aj na neplatnosť samotnej rozhodcovskej zmluvy pre rozpor s ust. § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka ako aj § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd teda dospel k záveru, že v uvedenej veci sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj z dôvodu uvedeného v § 40 ods. 1 písm. c/ Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, kedy ustálil, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v dôsledku čoho je predmetná zmluva absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Obidva právne úkony boli uzatvorené v jeden deň, podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere bol podpis rozhodcovskej zmluvy, ktorá sa týka výlučne riešenia sporov, ktoré mali vzniknúť zo zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že aj keď je ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, možno voľby pre spotrebiteľa bola iba fiktívna, nakoľko umožňovala žalobcovi, aby najskôr podal žalobu na rozhodcovský súd. Väčšina sporov sa rieši práve na rozhodcovských súdoch v snahe veriteľov ako dodávateľov vyhnúť sa prieskumu zmluvných podmienok všeobecným súdom. V konaní tiež bolo preukázané, že žalobkyňu ako spotrebiteľku nikto nevysvetlil význam rozhodcovskej doložky, aký je rozdiel medzi konaním pred rozhodcovským súdom a konaním na všeobecnom súde, z akého dôvodu vlastne táto zmluva bola podpísaná, prečo nemohol byť poskytnutý úver bez podpísania rozhodcovskej zmluvy. Toto konanie žalovaného možno vnímať ako zákerné konanie so zmyslom neinformovať spotrebiteľa ako slabší článok o podrobnostiach a procesných pravidlách rozhodcovského konania v snahe vyrokovať a získať v rozhodcovskom konaní lepšiu pozíciu ako spotrebiteľ. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd ustálil, že predmetná rozhodcovská zmluva je absolútne neplatný právny úkon podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, čím je splnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014.

Súd ďalej zistil, že v uvedenej veci existujú dôvody aj na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j/ Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, kedy rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, resp. tieto vôbec neaplikoval. Z obsahu, resp. odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že súd aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., avšak tieto aplikoval iba iluzórne a aplikoval ich nesprávne. Samotná zmluva o úvere zo dňa 13.6.2012 neobsahovala všetky potrebné údaje tak, ako to vyžadoval v tom čase platný zákon č. 129/2010 Z.z., a teda ak tam absentovali povinné údaje, mal rozhodcovský súd prihliadnuť k uvedeným ustanoveniam platnej právnej úpravy a mal skonštatovať, že uvedený úver mal byť bezúročný a bez poplatkov. Tiež nie je zrejmé zistíť z rozhodcovského rozsudku, keď konštatuje v odôvodnení rozsudku, že úrok v uvedenej veci bol vo výške 32% ročne, pričom odplata za poskytnutý úver bola vo výške 356,- eur pri výške úveru 400,- eur, čo predstavuje takmer 100% odplatu, pričom takéto dojednanie nepochybne predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohoda o výške odplaty je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, a preto je takéto dojednanie s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. I z týchto skutočností teda vyplýva, akým spôsobom aplikoval rozhodcovský súd ustanovenia právnych predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a zistení súd teda žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel a rozhodcovský rozsudok pre vyššie uvedené a konštatované nedostatky v celom rozsahu zrušil.

O trovách konania súd rozhodol tak, že o týchto bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vzhľadom ku skutočnosti, že po právoplatnosti rozsudku o zrušení rozhodcovského Stáleho rozhodcovského súdu bude súd pokračovať o pôvodnom návrhu ex lege, a teda v súčasnom štádiu konania nemôže súd o trovách konania rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/, f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.